

μη μου κάνης τόν κουτό,
μη μου κάνης τόν μαρζόλο.

Τι γυρεύεις απ'αυτά,
τι γυρεύεις κι' απ'έκεινα,
που δὲν ἔχου, τσακκίνα,
μήτε γιὰ φοιά λεφτά;

Εὐ μ' ἔλαίς και κορονάκιμα
λὲς πὸς πάσις, λὲς πὸς ρέβις,
κι' ὅμως πάντα ρεπανάξια
γιὰ τὴν οὐρεὶ γυρεύεις.

"Αστα τὰ κουβαρνατλήκιμα
και μὴν κάνης χωρατάδες...
μη ζιγῆς φαρέδα μανίκια,
τὰ φοροῦν οἱ Δεσποτάδες.

Δίχως νάχης τὸν ἀργύρη
τι γυρεύεις πανηγύρι;
Ζήτησε μὲ τὸ κουτί,
πάντα θὰ βρεθοῦν κουτοί
να μὰς δώσουν κὰτι τι.

**Τὸ πᾶν εὐθύμια
και θλίψις και μῖα.**

Φ.α.— Ἄδελφέ μου Περικλέω, σὴν Ἀποκρηὰ μας πῆδα
μὲ κινδῶρα τοῦ Μενίππου και μ' αὐτὴ καθὼς τοῦ Μῆδα.

Μὰς σὲ χρόνια τὰ ζερά,
ποῦ γινήκαμε μπακίρα
τὰ γκαδὰ μας, ὁρὲ μπῆρο.

Τὴν περνοῦμα μὲ χαρὰ
μὲ τὴν εὐθυμὴ τὴν χῆρα
και τὸν εὐθυμὸ τὸν χῆρο.

"Εἰμασκαρῶδες, ὅπου λὲν πὸς πάσις ἀστία
κι' ἄλλο ζητοῦν κεφάλι...

Ἰδουλεύεται, ποῦ σφίγγονται νὰ κἀνουν ἀπαρτία
μῖα στὸ Κερνοβάδι,

Περόπια και θαύματα σὲ κρότος τῆς ἀδικίας,
δικαιοσύνης, τάξις, και τόσις ἀσφαλίας.

"Εἴητι κρότος!... ἀρετῆς και νόμου Σενατόριον...
κατὰ Σηρᾶν και θάλασσαν κλοπῆ και λαθρεμπόριον.
Υπερ τῶν ὕπερ πίστεως πᾶσις και πατριδὸς
κατὰ Σηρᾶν και θάλασσαν ἐπάνω τῆς ἀπίδος,
κι' ὕπερ τῶν κατὰ θάλασσαν και κατὰ τὴν εὐλαφάντων
και μὲ μουντζούρας τηχηνοῦ τοῦς βλάκας εὐλαφάντων.

Τούτων τὸν βλάκα κὺταξίς κι' ἔκεινον τὸν γαδᾶ...
λέει πὸς τοῦ κλεψᾶν τὰ ζᾶ κι' ἔκειν ἔκείνος ζῶ.

Βλέπει αὐτὸν τὸν μασκαρᾶ,
ποῦ τραγουδεὶ λυπητέρᾶ;

Τοῦ κλέψαν τὸν τράγο τοῦ σὲ ντάλα μεσημέρι,
ὅμως ἢ χῆρα τῶν χορῶν, ποῦ κι' ἀπὸ μάρμα ζῆρε,
τοῦ λέει: γιὰ τὸν τράγο σου και μὲ μὴν ἔχῃς τόσο,
κι' ἔγὼ σὲ τράγο ζηλευτὸ θὲ οἱ μεταπορῶσω.

"Ακουσε δικαιοσύνης εὐλογημένης ἀμματα
πὸς συμφορίας ληστρικήας κἀνουν και τὰ ποσκόματα
γιὰ νὰ συλλαβῶν τοῦς ληστές, μὰ και σ' ἔκειν ἀρίστια
τὸ ρεμκαλὲ τὸ ἔβνομασσι κι' ἢ κἀκα και τὸ φῶς.

Κι' ἀμέσως στέλλουν δεῦτερα νὰ πῆσουν τὰ πρῶτα,
μὰ λένε και τὰ δεῦτερα: μουντζίσις σὲ καθιστώτα.
Και πᾶνε τρίτα, τέταρτα, και πέμπτα πρὸ μεγάλα,
ὅταν κι' ἔκεινα γίνονται μὲ συντροφιά μὲ τᾶλλα.

Κι' ἔνα λημέρι ληστρικό κυτᾶσω πέρα πέρα
τὴν τῶν κλεφτῶν κι' ἀρματολῶν πανόμνητον μητέρα,
ἢ δὲ ληστεία φανερὰ σὲ κρότος περνοῦναι,
κι' ἔνας σὲ τὸν ἄλλο ρίχνεται, κι' ἔνας τὸν ἄλλο γδῶνε.

"Ὅς πάραργον δὲν κρινεται, τυχαίον κι' ἐπιπόλαιον,
κι' ἄλλος ἄμποι σὸν τὸν κλεινόν
ληστές γεραίρει τῶν βουῶν,
μὰ και ληστές τῶν πόλεων.

"Εἰ Κομητᾶς Ἀποκρηὰς... πᾶνε νὰ γίνης τάπα...
Ἐπείρμασμένοι λησταιχοὶ μὲ φῶσι και μὲ κἀπα,
και λησταιχοὶ πανευγενεὶς
μὲ γάντα και μὲ φράσκο,
ποῦ ταπεινὰ τοῦς προσκυνεὶς
και σὲ, καταργαίκο.

"Εἰμασκαρῶδες τῶν Ρωμηῶν, ὅπου κολλοῦν ἐκδῶριον
σὲ ράχη κἀπε κουραλή...
τόκοφε λάσκη κι' ἢ Βουλή,
ποῦ τοῦ Φλεδάρη φῆξις τὸ δωδεκατημόριον.

Τώρα τῆς Ἀποκρηὰς,
ποῦ χορεύουν κι' ἢ γραιῖς,
ἔφανε σακκίς γεμάτη
νομοσχέδια βαρβάτα,
μὰ τὰ πῆραν κἀλί τῶσις κι' ἔργων οἱ σεβαστοὶ
λέγωντας πὸς θὰ τὰ φέρουν μῶσα σὲ Σαρακοστή.

Γῶσου, Περικλή, και γῶσο,
μὲ τὸ κρέας σου διακνήξῃς,
γιὰ τὸ γλέντι νὰ φορῆς.

II.— Πάλι μεθυσμένος εἶσαι
και τὸν πατριώτη κἀναι...
τί στυλήρι ποῦ θὰ φῆς.

**Ἡ ψυχὴ μου θρηνηθεὶ
τοῦ Περικλοῦρη τὸ παιδί.**

"Ἐπῆρε Χάρος ἀκαρδὸς και τὸ βαπτισμὰ μου,
ἔπῆρε τὸ λεβεντόπαιδο, ποῦ τᾶχα σὸν δικὸ μου.

Χάρος πνοή φαρμάκιος τὸ καθαρὸ τᾶγρι;
και πνιγῆ σὲ κροτίστῃς οἱ λεβεντιῆς ἀθάνα...
δὲν θὰ τὸ βλέπε νάρχεται νὰ μοῦ φιλή τὸ χέρι
μὲ τὴν στολή τὴν ναυτικὴ και τὴν χρουστὴ κορῶν.

Τὸ βάπτισμα τὸ μύρωσα, και τότε καλλημέρι,
γιὰ νὰ χαθῆ σὲ τὴν ἀνοθῆ, σὴν κρότη τοῦ τῆ χῆρα.
Μὰ μὲς σὲ τὴν ἔλθῃ τὴν βροσὴ
θᾶχω κρυφὴ περιηγορῆ
πὸς δὲρχεται σὲ τὸν ὄνειο μου μὲ τῆς ἀδῆς τ' ἀστέρι
νὰ τοῦ φιλή τὸ μᾶτωπο, μὰ ποῦ φιλή τὸ χέρι.

Μὰ και κρησῶσις πικελίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Σουδικὴ Γυμναστικὴ τοῦ Γιάγκου τοῦ Χρυσαφῆ,
ποῦ μ' ἐδουλεύθητον σπουδῆν κι' ἐμβεθεῖσαι συγγραφεὶ,
διδίλων περιποδοῦσαστον ἀπὸ τὰ κορυφῆα
πολλὰ διδάσκον ἀθλητάς και γυμναστὰς δοκίμους,
κι' ἔβαρτερον περιποδοῦν τιμῆν σὲ τὴν συγγραφῆα,
ποῦ κόπους ἐκπέσις πολλῶς και φιλοσίμας.